

Lovgrundlaget for CVUU's ækvivalensvurderinger har været i kraft siden 15. juli 2001. CVUU's erfaringer med ækvivalensvurderinger er derfor endnu ikke så omfattende. Det er dog forventningen, at CVUU's ækvivalensvurderinger i næsten samtlige tilfælde, dvs. medmindre helt særlige omstændigheder foreligger, kan gennemføres inden for rammerne af de 4 måneder, som Lissabonkonventionen angiver som udtryk for god praksis.

På den baggrund finder jeg den nuværende sagsbehandlingstid i CVUU tilfredsstillende.

Spm. nr. S 346

Til undervisningsministeren (26/10 01) af:

Karen Rønde (V):

»Vil ministeren redegøre for, hvem der rådgiver en udlænding med bopæl i Danmark om, hvilke yderligere kvalifikationer vedkommende skal erhverve sig, hvis udlændingen har taget en uddannelse i udlandet som ikke svarer til en dansk?«

Svar (6/11 01)

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Der er mange myndigheder, institutioner, vejledningsorganer, organisationer m.v., som er involveret i rådgivningen af udlændinge med bopæl i Danmark og disses behov for og muligheder for videreuddannelse og opkvalificering i Danmark. Nogle af disse myndigheder, institutioner m.v. har en formel kompetence efter lovgivningen, mens andre ikke har det.

Jeg vil i min besvarelse af spørgsmålet begrænse mig til at pege på enkelte centrale aktører på rådgivningsområdet.

En meget stor del af de udlændinge med bopæl i Danmark, der har udenlandske uddannelseskvalifikationer, og som har behov for at få disse kvalifikations værdi og anvendelighed i Danmark afklaret, tilhører den store gruppe af indvandrere og flygtninge, som har en sagsbehandling i en kommune eller i AF, fx i kraft af, at de har ret til integrationsydelse eller dagpenge. For disse personer gennemføres der på kommunernes og AF's initiativ en afklaring af behovet

for videreuddannelse i Danmark. Det sker bl.a. på grundlag af vurderinger fra CVUU.

For CVUU er det en kerneopgave at være central indgang for spørgsmål vedrørende udenlandske kvalifikations anvendelighed i Danmark. Særligt kan det bemærkes om CVUU's ækvivalensvurderinger, jf. min besvarelse af spørgsmål S 345, at der i disse vurderinger som regel vil indgå en angivelse af, hvilken supplerende der skal til, for at en persons udenlandske uddannelseskvalifikationer kan sidestilles med en bestemt dansk uddannelse.

Derudover har bl.a. IVU-centrene på det videregående uddannelsesområde en rådgivningsfunktion i forhold til mulighederne for videreuddannelse i Danmark, og endelig har også den enkelte uddannelsesinstitution i forhold til sit område en rådgivningsopgave i forhold til personer, der henvender sig med spørgsmål om behov for og muligheder for videreuddannelse på det pågældende uddannelsesområde.

Spm. nr. S 347

Til undervisningsministeren (26/10 01) af:

Karen Rønde (V):

»Vil ministeren redegøre for, om det danske meritssystem er mere eller mindre effektivt i forhold til de øvrige EU-lande?«

Svar (6/11 01)

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Jeg forstår spørgsmålet således, at det, der spørges til, er, om den danske ordning for vurdering og anerkendelse af udenlandske uddannelseskvalifikationer er mere eller mindre effektiv i forhold til de øvrige EU-landes ordninger.

Der er mig bekendt ikke hidtil gennemført komparative undersøgelser af de nationale anerkendelsesordningers effektivitet – hverken på dansk eller udenlandsk initiativ.

Det danske lovgivningsgrundlag er udformet bl.a. med udgangspunkt i internationale og europæiske regelsæt, standarder og instrumenter for vurdering og anerkendelse af udenlandske kvalifikationer, herunder Lissabonkonventionen, Europarådets/UNESCO's anbefalinger vedrørende anerkendelse og det af Europarå-